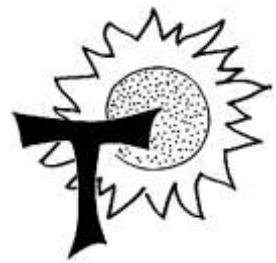


Nieuwsbrief Franciscaans Milieuproject Stoutenburg, augustus 2017



Het is al lang geleden dat we een nieuwsbrief stuurden. Vooral omdat we hier wachtten op het echte nieuws, met concrete plannen en data. En nu, eind juli is die tijd eindelijk gekomen. Niets staat meer in de weg om te vertellen dat het Franciscaans Milieuproject in Stoutenburg echt ophoudt te bestaan. Dat is slecht nieuws.

Het goede nieuws is dat het Stoutenburgse leven onder dezelfde koepel zal doorstromen naar het klooster in Sint Agatha én naar een leefgemeenschap in Amersfoort. En Franciscus verhuist mee. De Stichting Franciscaans Milieuproject blijft bestaan.

Het hoger beroep trekken we in en we gaan met het Utrechts Landschap in gesprek over ons mogelijke vertrek per 1 oktober en alles wat daar mee samenhangt.

Voor velen van jullie zal het geen verrassing meer zijn. En toch realiseren we ons dat het weer op een andere manier zal doordringen nu het hier zo zwart op wit staat. Wij als bewoners zijn er ondertussen een jaar, of misschien wel langer, mee bezig. Langzaam wordt het waar, en om beurten hebben we zo onze dips, en momenten van rouw, verdriet, verzet. Het feit dat we door de brandweervoorschriften al minder gasten hebben, maakt het leven en werken al echt anders, rustiger. Dat geeft meer tijd om na te denken, meer tijd om terug te kijken, meer tijd om vooruit te blikken: hoe is het gegaan en hoe willen we door?

Nu is het moment dat we allemaal zeggen: wat was het goed. Maar ook: wat wordt het tijd om op te breken en verder te gaan. Het zou de investeringen van meer huur, renovaties, nieuwe installaties niet waard zijn.

In deze nieuwsbrief lezen jullie over de verschillende kanten van deze situatie.



Het groene kloosterhuis naar Sint Agatha



Het belangrijkste waar we op wachtten was het groene licht voor Het groene kloosterhuis in Klooster Sint Agatha. Belangrijkst omdat de vier die daar niet mee naar toe gaan zich ook op die vertrekkdatum richten. Pieta Reinsma (huisgenoot sinds oktober 2016), Marion Gieben, Rob Knipping en Marjan Bosch zijn na o.a. vele gesprekken, mails, proefweken, afwegingen, exploitatiebegrotingen, bedrijfsplannen, slapeloze nachten, tuinonderzoeken en horeca-ideeën tot de conclusie gekomen dat dat kleine

Brabantse dorp vruchtbare grond kan zijn voor een volgende fase. En minstens zo belangrijk: herbestemmingscommissie en Stichting Sint Aegten (www.kloostersintagatha.nl) zijn blij met de komst van deze vier, die de basis zullen leggen voor een klooster van de toekomst. De Gelderlander kreeg er al lucht van: zie <http://www.gelderlander.nl/maasland/nieuwe-kloosterlingen-voor-kruisherenklooster~ad9921b2/>.

De Groene Gemeenschap

Een volgend mooi plan is om ook een Groene gemeenschap te realiseren, om het geïnspireerde groene leven voort te zetten en het wonen te verduurzamen. Een dagritme, samen mediteren, samen eten, gastvrijheid, en wat groene activiteiten: dat is wat voor in ieder geval Guy Dilweg en Cocky van Leeuwen een goed vervolg voor Stoutenburg zal zijn. We hopen dat ook voor hen snel

duidelijk wordt waar vanaf 1 oktober verder geleefd kan worden. Het lijkt er op dat dat een huis in Amersfoort gaat worden. We houden jullie op de hoogte!

De anderen

Carolien Looman heeft in januari Stoutenburg al verlaten en woont in Vorden. Marco Ganzeman zal zich bij haar voegen. Samen zoeken ze een huis met tuin in die streek.

Ida Valk keert terug naar haar stek in Amsterdam, en is actief bezig met het zoeken naar een nieuwe plek om duurzaam en samen met anderen een volgende woonfase in te gaan.

Dodo



Dodo is een hoofdstuk apart. Onze huiskat die acht jaar geleden als vondeling van de parkeerplaats werd opgenomen zal Stoutenburg ook gaan missen. Helemaal nu Mica hier vertrekt (met Carolien en Marco mee) zou het hier heel fijn wonen voor hem zijn. Maar we zoeken toch een nieuw onderkomen. Hij is lief en aanhankelijk, voor echte kattenliefhebbers een open boek. Hij wil graag in een huis wonen zonder andere poezen, is gesteld op zijn eigen plek, maar wil soms ook heel graag op schoot. Bij ons kwam hij wel eens aandacht te kort, en is soms niet zo handig in het aankondigen dat hij juist even geen

aandacht wil. Wat zouden we blij en gerust zijn als zich voor hem een liefdevol huis aandient. Jij?!

Tuin

We zijn blij dat we dit jaar de moestuin toch nog tot groei en bloei lieten komen. Een paar bedden hebben we bedekt gelaten, en we hebben minder tuinweken dus het onderhoud kost wat meer moeite. Hij verwildert een beetje, maar geeft ons weer zo veel plezier: de uitbundigheid van alles wat bloeit en daaromheen zoemt is verbluffend. En dat er al dat heerlijk groeit waar we dagelijks van eten blijft een wonder: de eerste tomaten zijn rood, de tuinbonen alweer op, de sperziebonen plukrijp, tientallen kilo's rode bessen ingevroren (nee, dat kon Lies echt niet bijhouden met jam maken), het moment voor de courgettes is aangebroken en ga zo maar door. Met grote dank aan Cocky die zo moedig volhoudt, en ook aan Ida en Marco en



Pieta en Marion en niet te vergeten al die trouwe vrijwilligers die op woens- en donderdagen bijspringen en mee werken.

De tuindagen deze maanden trekken ook steeds weer liefhebbende vrijwilligers die met één dag werk de tuin weer stukken mooier maken. En op die manier ook nog een keer komen proeven van het leven op Stoutenburg...

En waar blijft de tuin? Die blijft hier liggen. Jammer eigenlijk, wat zouden we hem graag met alles erop en eraan op transport zetten naar Sint Agatha. Maar daar beginnen we (grotendeels) weer van voren af aan. En hier hopen we op goede handen, en wijsheid van het Utrechts Landschap en de volgende

eigenaar: het is zulke mooie grond, die met zo veel liefde en aandacht al meer dan 40 jaar behoed en bewerkt wordt...

Zonnepanelen

Die willen wel mee naar Agatha, maar de vraag is nog of dat rendabel zal zijn. Ze liggen hier nu 7 jaar, en de ontwikkelingen gaan snel. Ze hebben onze zorg, en we zijn ons ervan bewust dat ze een belangrijke link leggen: tussen de zon en ons, en tussen de gulle gevers en ons. En die link kunnen we gelukkig in ieder geval mee verhuizen.

Klussen

Voor de komende tijd betekenen deze grote stappen ook grote klussen. Inventariseren, selecteren, delegeren, repareren. En weg doen. Dit huis vol spullen moet leeg opgeleverd worden. En in de diverse toekomstige huizen weten we nog niet wat er precies een plaats kan krijgen. Dus dat wordt leegruimen, kiezen en delen. Als er een moment komt dat we daarbij hulp kunnen gebruiken, weten we jullie te vinden.

Wat meer over Sint Agatha

De eerste paragraaf van het bedrijfsplan van de nieuwe Vereniging 'Het groene kloosterhuis' zegt hopelijk voorlopig genoeg:

"Het groene kloosterhuis' is een leefgemeenschap van geïnspireerde mensen die samen een groene, gastvrije plek creëren waar Natuur* en spiritualiteit elkaar en mensen raken.

We komen uit de Franciscaanse traditie van het Milieuproject in Stoutenburg waar een leefgemeenschap op religieuze basis meer dan 26 jaar, van 1990-2017, heeft gewoond en gewerkt, in verbondenheid met de Schepper, natuur, mensen. Aan het samen leven daar komt noodgedwongen een eind.

Het zelfvoorzienend wonen en werken in verbondenheid zet zich voort in (voorlopig de zuidvleugel van) het klooster van de toekomst in Sint Agatha. We willen hier duurzaam, open en gastvrij wonen, werken en bezinnen, om mensen te inspireren tot een leven in harmonie met elkaar en de schepping. Een groep van vier tot acht mensen vormt een binnenkring, waaromheen zich een buitenkring kan vormen van bewoners, vrijwilligers, of tijdelijke meewoners die het werken, wonen en bezinnen mee willen vormgeven.

Onze gemeenschap kan bestaan uit mannen, vrouwen en kinderen. Mensen die zich verbonden willen voelen met de aarde, de plek, de Natuur, elkaar.

*Natuur



De natuur is voor ons een grote inspiratiebron. De diversiteit, veerkracht en levendigheid spiegelen het leven zelf. In de natuur ontdekken we ook de Natuur met een hoofdletter, die verwijst naar krachten die ons begrip te boven gaan. De Natuur staat voor de verbondenheid tussen mens, aarde en hemel; het is de kracht die door alle elementen de kringloop van het leven in stand houdt. We zijn ons daarin bewust van het geheel, van eenheid, van levenskracht, van God. De Natuur is voor ons een naam voor die eenheid, waarvan wij zelf, de natuur, het leven dat ons omringt deel uitmaken. Dat stemt ons dankbaar en nederig.'

Het wordt een grote stap, naar een nog niet gelijk gespreid bed. De vier gaan eind september verhuizen, terwijl de zuidvleugel (1) in Agatha nog verbouwd gaat worden: nieuw isolerend dak, verbouwde gastenkamers, nieuw sanitair, een keuken. Tijdelijk is er onderdak in een appartement (3) en poorthuisje (7) in hetzelfde complex.

De tuin is nu nog kalverweide (4), maar was ooit wel moestuin van de Kruisheren. Pieta deed een opleiding permacultuur en is, samen met ons, vol inspirerende plannen voor een nieuwe tuin. (Aanduiding met de nummers bij benadering...)

De verwachting is dat in voorjaar 2018 met activiteiten voor een grotere kring mensen gestart kan worden: tuinweken, retraites, pelgrimswandelingen, samen eten en vieren. In de 'tussentijd' wordt de moestuin voorbereid, het poortgebouw (7) ingericht als 'herberg' voor eten, drinken en ontmoeten, een programma gemaakt, een website gelanceerd, een nieuwsbrief geschreven, het terrein van het klooster bewegwijzerd naar 'Het groene kloosterhuis', en meer moois.



Nodig

Met zo'n heel nieuw onderkomen komen ook allerlei dingen aan het licht die opnieuw uitgevonden moeten worden, en waar 'nieuwe' kwaliteiten voor nodig zijn. Zo zoeken we voor Agatha om te

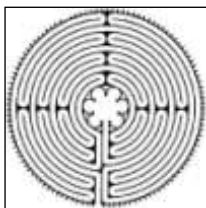
beginnen iemand die meedenkt en -doet bij het creëren van een goede digitale omgeving: aansluitingen, netwerk, apparatuur, handigheden. Als je dit leest en denkt: dat kan ik of die ken ik, laat het weten, we nodigen je heel graag uit om mee te denken en te doen!

Investeren

En ja, als we dan een groen kloosterhuis gaan inrichten willen we dat natuurlijk ook heel graag *groen* doen. Net als Stoutenburg: eenvoudig, liefst met spullen voor een tweede leven. Als we hier om ons heen kijken is er veel dat ondertussen 'op' is. De banken, de tv, theedoeken, handdoeken, pannenlappen, dekbedhoezen, tafelkleden. Dus als je nog iets groens (ja, het liefst die kleur, en die is er in duizenden tinten!) 'over' hebt, houden wij ons aanbevolen.

Buiten dat zullen we gaan investeren in inductiekoken, matrassen, koelkast, vriezer. En in de tuin! Maar uit de tuin hier gaat gelukkig wel een heleboel mee naar Agatha, met speciale dank bij voorbaat aan Ida voor al het zaaien, stekken, afleggen, redden en opkweken!

Pelgrimeren



Zo'n overgang van de ene plek naar de andere gaat niet vanzelf. Om dat ook innerlijk en lijfelijk te ervaren hebben de vier van Agatha het plan om als de deur op Stoutenburg achter ons dicht gaat, te voet de reis naar Het groene kloosterhuis te gaan maken. We denken er ongeveer een week over te doen. Wie een stuk mee wil lopen, of op de route woont en onderdak wil verlenen, ons toe wil zwaaien of een versnapering wil toesteken: op de site komt t.z.t. meer informatie.

Inspiratiedag

We zouden het bijna vergeten, maar de inspiratiedag over blauwe zones, op 17 juni, was met recht een inspiratiedag. Veelzijdig, interessant, prikkelend, leerzaam, interactief, vrolijk, lekker en zonnig. Wie weet komen er wel foto's op de site.

De film die Ferdinand Borger voor die gelegenheid heeft gemaakt kun je vinden op de website: http://www.stoutenburg.nl/alg_info.htm#rijklevens. Een mooi document om als we 'later' heimwee krijgen nog eens te kijken naar hoe dat nou ging, zo'n dag op Stoutenburg. Waarbij in die dag tegelijk het hele leven besloten ligt.



Data

zaterdag 9 september - afscheidsmiddag, 14-17 uur, bij deze uitgenodigd!

zondag 10 september - afscheidsviering, 10.30 uur

vrijdag 29 september - start pelgrimage naar Sint Agatha, tijd nog onbekend

Groet

Met een groet vol goede moed,
ook van Cocky, Guy, Ida, Marco, Marion, Pieta, Rob,
Marjan

PS

En denk nog even aan mij...



Dodo